

nantsklassen kunne faae brugbare og bygtige Officerer, og det gjælder navnlig om de Sekondlieutenanter, som ligge i længere Tid til Tjeneste efter at have opnaaet deres Sekondlieutenantsub-nævnelse. Men paa den anden Side kan man ikke negte, at der er nogen Betænkelse ved Officerer, der have en kort Uddannelse, og som mulig hjemsendes strax, efter at de have faaet deres Udnævnelse. De blive da i det Tilfælde kun indkaldte saa Sange og i kort Tid, og det er derfor meget rimeligt, at i Krigstid ville ikke faa af disse Officerer mangle fornøden Rutine og Gvne til at befale; men det er et Unde, som jeg ikke tror vil kunne afhjælpes; det hviler paa finantielle Hensyn. Jeg er, som det fremgaar heraf, ikke nogen Under af denne Klasse Officerer, men jeg tror, man maa byie sig under Forholdene. Nu har Erfaringen viist os, at der mangler den fornødne Tilgang af Sekondlieutenanter; Grunden dertil tilskriver man den Omstændighed, at Uddannelses-tiden er for lang, og det er det, der har fremkaldt nærværende Lovudkast. Jeg kan ikke negte, at jeg meget godt kan forstaa, at det er haardt for en ung Mand, der er i Stand til strax at kunne gaa over til at modtage den Uddannelse, han behøver for at blive Sekondlieutenant, at han først skal gennemgaa Uddannelsen til at blive Korporal. Forslaget gaar da ud paa at udstryge Korporals-tid og derved vinde et Aar for den unge Mand, der vil være Sekondlieutenant. Dette har imidlertid den Mangel ved sig, at den unge Mand derved mister noget af den Rutine, han kunde have faaet i den Tid, der ikke er helliget den theoretiske Uddannelse, og at han herved kommer til at mangle den Gvne til at befale, som han kunde faae gennem Korporals-pladsen. Men der er en værre Uansigtsstien derved efter min Mening, det er, at de, der skulle antage Glevet til Sekondlieutenanter, der skulle erklære de Bedkommende for skikede dertil, kun have en kort Tid til at bedømme dem, nemlig Rekruttiden. Det er altsaa i en Tid af 4 til 6 Maaneder, at man skal besvare det Spørgsmaal, om en Mand er skikket til at blive Sekondlieutenant, og det vil derfor være absolut nødvendigt, at man anvender den største Varsomhed ved Udtagelsen af disse unge Menne-sker, og at man ved Udnævnelserne ligeledes er meget varsom og kun giver Udnævnelser, naar man virkelig har fundet, at de Bedkommende ere i Besiddelse af saadanne Landssegens-tal, at man tror, at de kunne overtage Stillingen som Befalende. Den Omstændighed, at man altsaa maa vrage meget, kunde maasse nok gjøre, at Tilgangen til Sekondlieutenantsklassen ikke bliver saa stor, som man har tænkt, den vilde blive gennem dette Forslag; men det er Noget, som kun Erfaring kan vise. Jeg mener altsaa, at man bør gjøre et Forsøg i denne Retning. Dette Forslag gaar forøvrigt i samme Retning som Forslaget til Officersuddannelsen

i Forslaget til en Revision af Hærløven, hvor ogsaa Tiden er forkortet med eet Aar; men derved er der een Ting at bemærke, og det er, at i Hærløvsforslaget er der en særegen Skole for Sekondlieutenanter, som ene og ubelukkende er anlagt paa saadan Uddannelse, hvorimod den nuværende yngste Klasse i Officersskolen jo tillige er anlagt paa at uddanne Officerer, der ville gaa videre frem. Derfor tror jeg, at man i en kommende Tid ved en ny Hærløvs bedre vil kunne indskrænke Tiden, end man kan gjøre det nu, fordi Skolen da kan ordnes paa en bedre Maade efter det bestemte Formaal at uddanne Sekondlieutenanter. Der er en ubestridelig Fordel ved dette Forslag, og det er den, at de unge Menne-sker, der ville stræbe at blive faste Officerer, vinde et Aar af den meget lange Tid, der kræves til deres Uddannelse. Som man vil se, er jeg ikke uden store Betænkelse ved dette Forslag; men jeg tror, som jeg sagde, at man maa gjøre et Forsøg i denne Retning, og jeg anbefaler derfor Forslaget til Thingets Vedtagelse.

Krigsministeren (Dreyer): Den ærede Landsstingsmand er jo i Hovedsagen enig i, at et Forsøg bør gjøres i den Retning, som Lovforslaget gaar ud paa, for at raade Bod paa den stedfindende overordentlig store Mangel paa Sekondlieutenanter. Heller ikke Krigsbestyrelsen er blind for, at der kan være nogle og maasse ikke saa ganske smaa Ulemper ved Forslaget, navnlig ved den store Forfortelse af det Tidrum, der skulde behøves til at naae denne Charge; men det maa anses for saa at sige uundgaaeligt at komme ind paa denne Vej; Krigsministeriet har i det Mindste under de nu givne Forhold ikke set nogen anden, og man mener, at det dog vil kunne lykkes at overvinde de Vanskeligheder, der frembyde sig. Et Hovedpunkt er det, at Krigsbestyrelsen selv har at udvælge de Bedkommende; det vil jo sikkert omkring ved Afdelingerne ske med stor Skjøn-somhed, saaledes at der ikke tages Noget, om hvem man ikke veed, at der er megen Sandsynlighed for, at han vil egne sig til at blive Sekondlieutenant. Og som den ærede Landsstingsmand selv bemærkede, er det jo ved det foreløbige Valg af dem, der skulle ind i Skolen, ikke givet, at den Paagjældende opnaar Officersgraden; det vil jo afhænge af Udfaldet af de Prøver, der afholdes ved Skolen og af den endelige Attest, han faar, om han anses egnet til at blive Sekondlieutenant. Forholdet er saaledes, at jeg indtrængende maa ønske, at Lovforslaget kan gaa igjennem, hvortil jeg derfor endnu engang anbefaler det.

Dreyer: Der er en Bestemmelse i det forelagte Forslags § 2, som maa vække overordentlig stor Betænkelse. Det er Bestemmelsen om, at i det Tilfælde, at det største Antal af Glevet i noget Aar ikke naaes ved dem, der fri-